

SÜLEYMANIN İLİM VE MEDENİYETİNİN ÜSTÜNLÜĞÜ

Kur’anda; Davud Din Devleti, Süleyman İslam Saltanatı demektir. Bunların bütün güç ve üstünlükleri ilme dayanır. Yani bunlar maddeye ve kaba güce dayanmıyorlar. Yahudilikte de bu iki kavram gerçek olarak böyledir. Fakat Yahudi geleneğinde bunlar peygamber değil de, kral olduklarından, ikisi de sonunda büyük günah işlerler. İşte size Kur’anın Süleyman ve Davudu:

“Biz gerçek bir şekilde Davud ve Süleymana ilim verdik. Onlar: Bizi ilimle birçok mümin kullarından ayrıcalıklı kıldı, diye Allah’a hamd ediyoruz, dediler: Bütün yönleriyle O’nun kemalatını gösterdiler.” (27/15)

“Süleyman Davuda varis oldu. Ve “Ey insanlar bize uçuş mantığı öğretildi. Birçok imkân bize verildi. Bu çok açık bir üstünlüktür.” (27/16)

“Süleyman için, cinlerden, (gizli güçler veya deniz güçleri¹) insanlardan, (kara güçleri) ve kuşlardan (hava güçleri) oluşan ordusu, hazır olup hep beraber çıktılar.” (27/17)

“Karınca gibi sosyalistçe çalışan bir topluma rast geldiklerinde kraliçe karınca: Ey karıncalar, yerlerinize giriniz, Süleyman ve askerleri bilmeden sizi ezmesin! dedi.”(27/18)

“Süleyman o kraliçe karıncanın sözünden dolayı tebessüm etti.” (Bu işçi milleti gücümüzün ilimden geldiğini bilmiyorlar. Bizi yıkıcı zorba bir sultan sanıyorlar, dedi.)

“Ve ya Rabbi bana ve ebeveynime verdiğin bu ilmî nimetten dolayı bana şükretme imkânını ver. Senin razı olacağın yararlı işleri bana nasip et. Beni rahmet ve başarıyla salih (yararlı) kullarından kıl.” (27/19)

“Ve Süleyman kuşları (hava kuvvetlerini) yitirdi. Neden Hüdhdü² (yıkıcı bombardıman gücünü) göremiyorum. Yoksa kayıp olanlardan mı oldu.” (27/20)

[Evet, bu kuvvet kayboldu; nihayet 20. yüzyılda ortaya çıktı.]

“Ya ona şiddetli bir azap vereceğim. Veya onu boğazlayacağım. Veya çok büyük bir bilgi ile bana gelecektir.” (27/21)

[Evet, hava kuvvetleri önce ağır azap aleti oldular. Sonra katliamlara girdiler. Fakat 21. yüzyılda çok derin keşiflere sebep olacakları görünüyor.]

“Bunun üzerine o güç, yakın bir yerde durdu. Süleymana: Senin bilmediğini bildim; sana Sebeden (manen yıkık ve esir bir memlekette) kesin bir bilgi getirdim.” (27/22)

[Uzay araçlarının iletişimde kullanılacaklarına işarettir. Bu sayede Süleyman yeni bir güç ve kuvvet bulacak, demektir.]

¹ Başka bir ayette “Cinler ve şeytanlar Süleyman için dalgıçlık yapıyorlardı” denilmiştir..

² Tehdit kelimesi de bu kökten geliyor.

“Bu manen yıkık memleket kadın ve madde ile yönetiliyor. Bu kadın ve maddi güç bütün imkânlarla sahiptir, çok büyük de bir iktidarı (arşı) var.” (27/23)

“Onlar (sonsuz ve soyut olan) Allah dışında güneşe (maddeye, şaşaaaya) tapıyorlar. Şeytan onların bu sonuçsuz işlerini onlara güzel gösteriyor. Onları ebediyet yolundan saptırmış. Öyle ki artık doğru yolu bulacak imkânlarla sahip değiller.” (27/24)

“Çünkü bunlar göklerde ve yerde (madde ve manada) gizli olan bilinci ortaya çıkaran, gizli açık her şeyi bilen Allah’a secde etmiyorlar.” (27/25)

“Hâlbuki Allah soyut ve sonsuz olduğundan ondan başka ibadete layık hiçbir şey yoktur. Ayrıca o somut olarak da büyük iktidar demek olan bu kâinatın rabbidir.” (27/26)

“Süleyman o hava kuvvetine “Bu haberinin doğru olup olmadığına bakacağız. Bu kitabımı götür, onlara anlat; sonra geri dur. Bak bakalım, ne ile cevap verecekler, dedi.” (27/27–28)

O maddi iktidar: “Ey büyük meclis, Bana çok güzel, çok faydalı bir kitap bırakıldı.(27/29).. O kesinlikle Süleymandandır ve kesin olarak Bismillahirrahmanurrahim ile başlıyor.(27/30= 57) Sadece maddi gücünüzü benden üstün tutmayın; İslam (denge ve barış) ile bana gelin, diyor” dedi. (27/31)

[Burada kıssadan hisse; kitaptan maksat Kur’andır. 1300 yıl önceden asrın barış ve hukuk lideri ve Süleymanı olan Hz. Muhammedden bu bilim ve havacılık asrına gönderilmiştir. Maddi-manevi, soyut-somut bütün ilimleri içerir.]

*“İktidardaki güç, ey meclis! Siz ilmen tasdik etmeden ben hiçbir şeye karar vermem, dedi.”
“Meclis: Bizler güçlü ve savaşçıyız. Yetki senindir, sen ne buyurursan!? dediler.”*

“O kadın: Krallar, bir yere girdiğinde, azizi zelil, zelili aziz ederler. Gayeleri madde ve zenginliği elde etmektir. Bunlara hediye ve mal göndereceğim, kral mı yoksa âlim bir peygamber mi? diye bakacağım.” (27/32–35)

“Elçi Süleymana gelince, Süleyman Allah’ın bana verdiği ilim sizin malınızdan daha faydalıdır. Sizler ancak somut maddi şeylerle sevinirsiniz, dedi.” (27/36)

“Ey elçi bu materyalistlere geri dön. Onlar bizim bu ilmi ve barışsever teklifimize teslim olmazlarsa, onlara karşı konulmayacak askerlerle geliriz, onları o maddi imkânlardan çıkartırız. Zelil olarak bize boyun eğerler.”(27/37)

*“Süleyman, ey meclisim, o bize gelmeden kim onun tahtını bana getirebilir? dedi.”
“Cinlerden bir ifrit, sen buradan kalkmadan ben onu sana getiririm. Ben güçlü ve güvenilirim, dedi.” (27/38–39)*

“Kitaptan yanında bilgi olan biri, gözünü açıp kapamadan ben onu getiririm, dedi. Süleyman tahtı yanında hazır bulunca bu, Rabbimin bir ihsanıdır. Şükredip etmeyeceğimi denemek istiyor. Kim şükrederse, o kendi nefesine şükreder (yani o güzellikleri kendi üzerinde yaşar.) Kim de nankörlük yaparsa, Rabbim olan Allah gani ve kerimdir.” (Kullarına ihtiyacı yoktur.) (27/40)

[19. ve 38. ayetler, Kur'anın ilmi mucizeliklerine bir işarettir. Kur'anın bu mucizevî gücü ile o materyalist kuvvetin teslim olacağına işarettir. Ki, Süleyman kelimesi 190 eder.]

“Süleyman onun tahtını, tanınmayacak şekle sokun. Bakalım bilecek mi? Bilmeyecek mi? (Gücümüzü anlayacak mı? Yoksa anlamayacak mı?)” (27/41)

“Belkıs (o maddi gücün kraliçesi) gelince; tahtın böyle mi idi? diye soruldu. O, sanki odur, dedi. Biz manevi güç sahibi olarak Müslüman olduğumuzdan, onun bu maddi gücünden önce bu şekilde eşyayı nakletme ilmine sahip idik.”(27/42) “O ise putperest ve materyalist olduğundan bu manevi ve ilmi gücü görememişti.” (27/43)

“Ona bu parlak ve açık avluya gir, denildi. O avluyu derin bir su sandı, bacaklarını açtı. Ona bu camdan düzgün yontulmuş bir avludur. Su değildir, denildi. O, bunu anlayınca ben kendime zulmetmişim, şimdi Süleyman ile beraber, bütün âlemlerin terbiyecisi olan Allah'a teslim oluyorum, dedi.”(27/44)

Evet, materyalistler maddeyi ve parlak şeyleri su yani derin ilim sanıyorlar. Burada zahiren tarafsız olmak için görüş ve inançlarını üzerlerinden soyuyorlar. Fakat bunun ilim olmadığını, kuru ve parlak bir cam ve silisyum olduğunu anlayınca kendilerine zulmettiklerini anlıyorlar. Bütün maddi imkânları ile beraber, barış ve denge adamı demek olan Süleyman ile beraber rububiyetiyle somut âlemleri terbiye eden fakat gerçek olarak soyut ve sonsuz olan Allah'a teslim oluyorlar.

Bu final ayetin 44. ayet olması ve Belkıs kelimesinin (kraliçenin isminin) 202 etmesi, maddeye bir işarettir.

Davut ve Süleyman Hakkında: Dört Ayetin Beş Nüktesi (Enbiya, 79–82)

“Davud (din devleti) ve Süleyman (barış, silm ve denge devleti), ürün ve kültür hakkında hükümlerini verdikleri zamanı hatırla! Hani halkların sürüleri, o ürün ve ekinleri darmadağın ettiğinde.. Biz, sonsuz bilinç ve sonsuz sistem olarak onların hüküm ve yargılamalarını gözlüyorduk.”

“Davud tam anlamadı. Biz o işin nasıl kurtulacağını Süleymana anlattık. Her ne kadar her birisine yönetim ve bilgi vermişsek de.”

“Davud ile beraber, bütün dağları (dünya devletlerini) musahhar ettik. (Ona boyun eğdirdik.) Onunla beraber, dünyayı kirlerden, günahlardan ve zulümden paklıyorlardı. Ona Uçuş Sanayisini de musahhar ettik. (Onlar da güvenlik ve temizlik işinde çalışıyorlardı.) Biz işi gerçek olarak yapıyorduk.”

“Ve Davuda zırh sanayisini de öğrettik ki; siz insanları, diğer insanların saldırısından korusun. Acaba şükrediyor musunuz?!”

“Süleymana da, rüzgârları ve bulutları boyun eğdirdik. Onun yönetimiyle o rüzgârlar, ekilebilecek bereketli topraklara akıyordu. Biz her şeyi (bütün imkânları) biliyorduk. Şeytanlardan da onun için dalgıçlık yapanlar ve başka işleri de becerenleri onun emrine verdik. Biz onları koruyorduk.”

Bu Dört Ayetten Beş önemli Prensipten Çıkıyor:

Toplum sürülerini dinin kutsal değerleri ile refaha yönlendirmek. Fakat Süleymanın refahı Davudun kutsal değerlerinden daha iyi düzenleyici olmuştur.

Başta aile ve çevre olmak üzere, doğal ve sosyal bütün alanları temiz tutmak.. Ayrıca işleri sürekli olarak yapmak..

Savunma, korunma ve uçuş sanayisini elinde tutmak.. İnsanları memnun etmek.. Doğal gıda sektörünü mucizevî bir şekilde yönlendirmek.. Bilgi ve bilinci bu yönde kullanmak..

Kötü ve negatif insanları başta istihbarat olmak üzere değişik işlerde çalıştırmak.. Düzeni sağlamak ve bu istihbarat bilgilerini hıfz etmek (korumak..)

Kitaplarımın çoğunda, onlarca kârîne ve metin dizaynı ile anladık ki; Davud ve Süleymandan maksat, yukarıda anlattığımız gibi, din devleti ve denge saltanatı demektir. Bunlar ise, ancak anlattığımız bu beş proje ile gerçekleşir.

İSRAİL DEVLETİ'NİN ARADIĞI AHİT SANDIĞI

Arapçada ve İbranîcede bu ahit sandığının ismi “*tabutun fihi sekine*”dir. (Bu deyim ise, içinde kutsal vahiy malzemeleri olan mahfaza demektir.) Tabut, sandık ve mahfaza demektir. Tabu kelimesi de buradan gelir. Yani dokunulmaz, değiştirilmez, bozulmaz, değerli ve namus gibi yüce şeylerin mahfazasına, sandığına *tabu* denilir. *Sekine* ise insana huzur veren, onu ebediyete, sosyal ve manevi bilince götüren vahiy demektir. *Ahid* kelimesi de bu manaya gelir. Çünkü insanoğlu Allah’tan vahiy almakla, Allah’a, çevreye, sonsuzluğa söz vermiş olur. Ve her dönemde yeni bir vahiy, yeni bir bilinç ve yeni bir sözleşme olduğundan “ahid” aynı zamanda çağ ve dönem manasına da gelir. İşte *Eski Ahid* ve *Yeni Ahid* deyimleri buradan ve bu manadan gelir.

Ve belirtelim ki; Yahudilerin de, Hıristiyanların da, Müslümanların da Ahid Sandığı hakkında söyledikleri bütün literatür, mucize derecesinde anlamlıdır. Fakat gerçek manaları ve evrensel boyutları, zamanın dil dejenerasyonu içinde kaybolduğundan o mucizevî manalar, hurafeye dönüşmüştür. Ve bundan dolayı da bu kutsal kelimeler siyasi amaçlarla kullanılıyor. Biz burada bu sözlerin ve mezheplerin inançlarının gerçek manalarını açarak madde madde yazacağız. Hiçbir kelimeyi de bu mana sisteminin dışında bırakmadan..

Ahid Sandığı; içinde Tevratın orijinali, Asa-i Musa ve diğer kutsal emanetler var.. Ortodoks Yahudiler diyorlar ki: Önce Mesih (dindar kral, Süleyman) gelecek. Sistemini kuracak; onun üzerine sandığın içindekiler ortaya çıkacak. Evet, Ortodoks bir dünyada işler böyle olur: Önce devlet kurulur. O devlet, dine sahip çıkar. Tevrat’ın yasal mucizeliğini ve Asa-i Musayı (maneviyatı ve dindar bilginin gücünü) ispat ve izhar eder.

Siyonistler (Modern Yahudiler) ve Evanjelistler ise, önce sandık ortaya çıkacak; sonra o sayede Mesih (dindar kral, Süleyman) gelecek.. Bu söz de doğrudur. Çünkü modern bir dünyada, bir vahiy, bir ahid, bir ideolojya olmadan; devlet, özellikle dindar devlet asla kurulamaz.

Hıristiyanlara göre ise; Ahid Sandığı Roma materyalist siyasetiyle kıyamete kadar ortaya çıkmayacak şekilde kayboldu. Allah'ın seçkin milleti olan Beni İsrail bütün dünyanın dört tarafına sürüldü. Diğer milletler ise dindarlaşarak Beni İsrail oldular. Artık dinin formel biçimi, sandığın maddi şekli olmayacak. Ahid Sandığı (vahyin kılıfı) artık İsa'nın kendisidir. Her ne kadar geçici olarak İsa gayb (metafizik) âlemine geçmişse de, yine o İsa (vahiy, Yeni Ahid olarak) geri dönecek. Mabede (insanların kalplerine) oturacak; kutsal sandığı (yasayı) ve kutsal değerleri icra edecek. Artık Kudüs'ün mabed olma şansı bitmiştir. Çünkü dünyada binlerce kutsal şehirler vücuda gelmiştir. Bütün dünya milletleri Beni İsrail olmuşlardır.

Müslümanların inancı ise, her üçü de doğru olan Yahudilerin ve Hıristiyanların inançlarını birleştirmiştir. Ayrıca şekil ve mana olarak da işi gerçekleştirmiştir. Bakara suresinde bu Ahid Sandığı ile ilgili üç önemli tanım var. Gerçekten bu üç tanım mucizedirler.

a) İçinde sekine (yasa ve huzur olan) bir sandık bulununca, o sandık Beni İsrail'in başındaki kralın gerçek Mesih olduğunun delili olacak.

b) O sandık içinde Musa'nın ve Harun'un nesillerinin bir birikimi olacak. Yani yasa ve hukuk ve devlet yanında tasavvuf, maneviyat ve mucizeler olacak; o sandığın bulunması ile.. Buraya kadar, lafız olarak Yahudi inancı ile hemen hemen aynıdır.

c) “*O sandığı melekler taşıyor.*” Bütün dinlerin melek tanımından anlaşılan mana şöyledir: “Kollektif kişilik, manevi erk, devlet erki ve saire güçler,” melek manasına gelir. İlginçtir ki: “*O sandığı melekler taşıyor*” mealindeki Arapça cümle 12 harftir. İşte burada Kur'anın mucizeliği ortaya çıkıyor. Çünkü:

Hız. Musa ile insanlığa hediye edilen kutsal yasa ve Harunun maneviyat ve mucizekârlığı başta Yahudilerin 12 kabilesiyle, sonra 12 havari ile, sonra İslam'ın 12 mezhebi, 12 imamı ve 12 tarikatı ile bugüne getirilmiştir. Demek bu evrensel manasıyla Hıristiyanların (kilisenin) söyleminin aynısına gelmiş oluruz. Bununla beraber, bu evrensel mana o sandığın somut şeklinin önemsizliğini bildirmez. Fakat evrensel mana bilinmezse, Tevratın tomarları ortaya çıksa da, Asa-i Musa bulunsun da bir fayda oluşturmaz. Ki, Yahudilikte bu evrensel manayı pekiştiren bir izahat var, şöyle ki: “O sandık üzerinde iki melek var. Eğer bu iki melek yüzlerini birbirine dönmüşlerse beni İsrail'in bahtı yaver gider. Eğer iki melek arkalarını birbirine dönmüşlerse, artık onların şansı yaver gitmiyor”³ demektir.

Evet, Yahudilikte yasa ile ruh, iç ile dış, din ile devlet birbirine bakıp her biri yekdiğerine destek verse, işte o zaman Yahudiler gerçek Beni İsrail olurlar. Bu mana ile Yahudi milleti değil lanetli olmak; belki en değerli, en dindar, en medeni millet olurlar. Onlara bütün dünya

³ Çünkü Yahudilikte biri dış, biri iç, iki melek var. İslam'da ise dış ve iç aynı olduğundan 12 melek var ve hepsi de aynıdır.

saygı duymalı, belki de elleri öpülmeli.. Çünkü bu manada dünya onlara çok şey borçlu.. Fakat şimdiki İsraililerin %70'i dinsiz iken ve devlet laik iken ve Harunun maneviyatı ortada yok iken sandığın maddi şekli bulursa da bir mana ifade etmeyecektir. Çünkü bugünkü Tevrat ile sandıktaki Tevrat aynıdır, bir değişiklik söz konusu değil. Fakat başta Yahudiler olmak üzere dindarlar ve özellikle laikler yoruma, evrensel bakışa karşı olduklarından Tevratın ve Asa-i Musanın değil mucize olarak görülmesi ve Süleymanın dindar saltanatının kurulmasına altyapı olması, mevcut dindarları dahi dinsiz eder.

Fakat ümitsiz olmayın, bu garip kardeşiniz, bir Müslüman olarak yorum ve edebiyat ve sembolik izahlar isteyen bu 10 bin yerin çoğunu tefsir etmiştir. Kitaplarım ortadadır. Dindar-dinsiz herkese açıktır. Ve gerçekten bu evrensel mucizevî manalarla Tevrat, Musa, Harun, Asa-i Musa, yepyeni bir medeniyete ve bir Süleymanın dindar, cihanşümül saltanatına altyapı olabilirler. Onun için İsrail Devleti, Tevratın böyle güzel manevi mucizeleriyle ilgilenmeden gidip Harem-i Şerif'in altında maddi sandığı araması, bir mana ifade etmez. Çünkü bulamazlar. Ve bulsalar da onu anlayamazlar. Zaten Roma Devleti, eskiden onu imha etti. Artık bize evrensel vahiy, evrensel mabed, evrensel Süleyman ve evrensel bir medeniyet gerek.⁴

İşte tarihte Mason Locaları bunu fark ettikleri için, gizli ama dünya çapında bir devlet kurmuşlar... Fakat kilisenin yanlış davranışlarından ve inançlarından dolayı dünyayı idare eden bu örgüt, dinden ziyade dünya ve maddeyi; inanç ve maneviyattan ziyade, materyalizmi ve şehveti esas aldıklarından bu günkü yapay Süleyman saltanatı çok yanlışlara ve bozulmalara sebep oluyor. Çünkü Süleyman, bilimi esas almakla beraber, maneviyat kralı idi. Dünyayı mamur etmekle beraber, âhret için çalışıyordu. Hatta dünya onu kandırmasın diye, bütün evlerini, saraylarını Lübnan ahşabından yaptırdı. Taş kullanmadı. Fakat Masonlar taş kullanıyor. Ayrıca, onların gündeminde maneviyat ve âhret yok; sadece şehvet ve dünya var. Hâlbuki Masonluk 1700'lü yıllarda kiliseye karşı gözünü açarken Osmanlı'dan ders almalı idi. Evet, Osmanlı tam olmasa da özellikle Kanuni Sultan Süleyman döneminde dünyayı kutsal yasa ile ve tarikat maneviyatı ile güzel bir şekilde yönetmiştir. Ve peygamber ve kral olan Süleyman gibi, evlerini ahşaptan yapmışlardır. Havra, kilise ve camileri ise gelecek nesillere bırakmak için taştan yaptılar.

Bu Masonlar bahsini yazarken benim kastım asla siyaset değildir. Ve % 1.000.000 biliyorum ki; kutsal yasanın ve maneviyatın önündeki en büyük engel dünyevi siyasetlerdir. Fakat Masonlardan 1200 yıl önce kral ve peygamber Süleyman medeniyeti ile bu günkü materyalist büyümlü medeniyeti karşılaştıran Kur'anın bir dersini aktarmadan edemeyiz. Demek başta Yahudiler olmak üzere, Batı ve Masonlar eğer Musayı, Harunu ve Süleymanı yeniden keşfetseler:

- Başta çevre felaketleri biter, insanlar gelmiş-geçmiş en mutlu bir çağ içinde yaşarlar.
- Ahid Sandığı ve mucizelikleri anlaşılır ve yaşanılır.
- 3.000 senedir beklenen Mesih de, Süleyman da, Mehdi de, İsa da gelmiş olur.

⁴ Bu bilgilerin aslını 27. 03. 2007 tarihinde yayınlanan TRT 2 belgeselinden aldım.

- Ve kızlarımız kumaş, perde, elışı ve saire süsler yerine çeyiz sandıklarına bu sonsuz güzellikleri doldururlar. Ve onlar da birer Süleyman oluverir.
- Dünyanın ömrü uzamış olur. Mutluluklar içinde dünya bir Şeb-i Arus (düğün gecesi) yaşar. Yaşam, ebediyeti hak edecek şekilde kalite kazanır.

İşte bugünkü materyalist ve dünyevi medeniyet ile Süleymanın medeniyetini mukayese eden Kur'anın 1400 yıl önceki dersi ve mucizesi! Umudum odur ki, bütün insanlar kardeş olur. Bütün yeryüzü arz-ı mev'ud (Musa'nın kutsal yasalarının uygulandığı topraklar) olur. Gerçekten Süleyman doğar, Ahid Sandığı ve mucizeliği de bu sayede anlaşılmiş olur. Tarih trajedilerle doludur. Fakat eğer bu sefer insanlık Ahid Sandığını anlamazsa, ya çok gülünç bir komediya olur veya trajikomik bir duruma düşer. İşte böyle bir duruma düşmemenin çaresi:

Kur'anın 14. ve 15. Sayfalarında Hicri 14. ve 15. Asırlardaki Medeniyetin Yapısına, Temel Özelliklerine İşaret Eden Bir Kısım Ayetler ve Kelimeler:

94- *De ki: "Eğer Allah katındaki âhiret yurdu, insanlar dışında sadece size özelse ve bu iddianızda doğru iseniz, ölümü arzulayınız. "*

94- Bu kültürel, ekonomik, sınaî ve medyatik değişimin sonucu olarak insanlar yalnız gözle görülecek şeylere bağlanıyorlar, anında zevk alacakları lezzetlere yöneliyorlar. Soyut değerler ve gelecek ile özellikle ölümden sonraki hayat ile ilgilenmiyorlar, ilgilenseler de bu inanışları şekli bir inanıştan öteye geçmiyor. Onun için ölümden korkuyorlar, ölümü özlemiyorlar... Ondan öğreniyorlar. Ve hayatlarını yalnız maddeye ve dünyevî acil zevklere harcadıkları için; gerçek dışı yaşamak demek olan yalan içinde yüzüyorlar. Hayatlarında ilke edindikleri prensiplerin realitede bir karşılığı yoktur.

Evet, eğer hayatın asıl amacı olan âhiret olmazsa, dünya hayatı -ki insan ne kadar doğru davranırsa davranınsın- yalan ve azap olmaktan öteye geçmez. Ayrıca maddileşmenin, dünyevîleşmenin, nefsanîleşmenin bir sonucu olarak, nefsanî bir duygu olan ırkçılık ve kendini diğer insanlardan üstün görme tutkusu bu iki asırda ön plana çıkmıştır. İşte 14. sayfadaki 94. ayet bu manaları ifade sadedinde, Yahudilere hitaben böyle buyurmuştur. Çünkü bu olumsuzluklar en çok Yahudilerin hayatında kendini göstermiştir ve bu çağdaş olumsuzlukların en büyük müsebbipleri onlardır.

Bu iki asırda, büyük, önemli şekli (formel) ve kökten bir değişiklik olmuştur. Bu da dünyevîleşmenin, materyalistleşmenin her kesimde ve her alanda egemen olması; gelecekle ilgili olduğu için soyut bir hakikat olan âhiret gibi temel meselelerden ve imanın temel ilkelerinden toplumun uzaklaşmasıdır. Bu belirgin durum, gözle görülecek derecede kendini gösteriyor; (1) ve bu konuda ciddi dindarlar tarafından kitaplar yazılmıştır.

95- *"Onlar yaptıklarından dolayı asla ölümü istemeyeceklerdir. Allah o zalimleri (n içyüzünü) çok iyi biliyor."*

96- “Yaşamak konusunda insanların ve hatta müşriklerin de en ihtiraslısı olarak onları göreceksin. (Demek âhirete imanları yoktur.) Nitekim (âhirete inanmayan) müşrik kişi bin yıl yaşamayı severek ister. Fakat uzun ömür yaşaması, o müşrik kişiyi azaptan kurtaracak değildir. Allah onların yaptıklarını çok iyi görendir.

[Ahirete inanmayan insanlar, ruhanîlere ve meleklerle de inanmadıklarından, dar bir dünya içinde boğulup azap çekiyorlar. Böyleleri, inanmadıkları Allah ve melekler gibi gerçeklere de düşman olurlar.]

97- De ki: “Kim Cebrail’e düşmansa, muhakkak bilsin ki; o Cebrail, Allah’ın izniyle bu Kur’ânı, mevcut semavî kitapları doğrulayıcı ve inananlar için müjde ve rehber olarak senin kalbine indirmiştir.”

95- Fakat böyle karakterli olanlar, ölümü (başka hakiki bir hayata geçişi), doğruluğu (hayatını gerçek ilkelere dayandırmayı) asla ve asla istemeyeceklerdir. Çünkü onlar büyük bir suç ortaya koymuşlardır (dünyada ebedî yaşayacaklarmış zannına kapılarak, dünyanın dengesini bozmuşlardır; yaptıkları suç ve kirlilik gerek ailede ve gerek tabiatta gözle görülecek dereceye gelmiştir.) İşte Allah, böyle zalimleri (dengesiz yaşayanları) çok iyi bilir, yani onların cezasını verecektir. Evet, Allah bu asırda materyalizmin, dünyevîleşmenin ve ırkçılığın bir sonucu olarak böyle gururlu ve bencil yaşayanları iki cihan savaşı ile cezalandırdı.

96- Sözde dindar oldukları halde onların, insanlardan, hatta putperestlerden⁵ çok daha fazla bu dünya yaşamına tutkun olduklarını göreceksin. Bunlardan her biri bin yıl yaşamak ister. Fakat böyle maddeci, dünyacı bencillerin bin yıl yaşamaları, onları azaptan (fanilikten, yokluktan ve ölümden) kurtarmaz. Çünkü ezeli ve ebedî olan Allah, onların ne yaptıklarını biliyor ve görüyor, gördüğü için de onları cezalandıracaktır

97- Bu iki asrın en temel özellikleri de (dindarları dâhil⁶) vahiy gerçeğine, vahiy ve ilhamın etkinliğine ve esprisine karşı gelişleridir. Herkesin en temel doğru kabul ettiği şey, pozitif bilimlerin —teori dahi olsa— verileridir.

İşte böyle bir yapıda olanlara ayet şöyle meydan okuyor:

“De ki: ‘Kim yapı olarak (kalben) Cebrail’e (vahiy ve ilham hakikatlerine) düşman ise (onlardan hoşlanmıyorsa) bilsin ki, Cebrail bu vahyi Allah’ın izniyle, senin kalbine indiriyor. Bu vahiy (evrensel bir hakikat olarak) kendisinden önce gelen vahiy mesajları ile paralel olup onları doğruluyor; inanmışlar (temel evrensel değerlere bağlananlar) için iyi bir rehber olup, onlara umut ve müjde veriyor. Bu rehberlik ve umut ile Allah nurunu tamamlayacaktır.”

98- “Kim Allah’a, meleklerine, peygamberlerine, Cebrail ve Mikâile düşman ise, muhakkak bilsin ki; Allah kâfirlerin düşmanıdır. [İnanmayan kâfir, maddeden başka bir şey bilmediği

⁵ Evet, bu asırdaki bir dindar, bir ateist ve cahil müşrikten daha fazla hayata âşıktır.

⁶ Nitekim dindar Yahudiler, Cebrail'e inandıkları halde Kur’ânı o getiriyor diye ona düşman olmuşlardı. Bakınız tefsir kitapları.. Bu asırda bir dindara dahi “Bana böyle bir ilham geldi ” desen kalbine hançer saplamış gibi olursun; fakat pozitif bilimler böyle diyor, dediğin zaman, adam gönlünde genişlik ve ferahlık hissediyor. Ayetin ifadesiyle; “Allah yalnız olarak zikredildiğinde kalpleri sıkışır kalır, putları zikredildiğinde onlar sevinç duyarlar.” (Zümer, 39)

için, bütün yüce değerleri kaybettiğinden, Allah'ın rahmet ve sevgisini de kaybeder, gazabına mazhar olur.]

99- Andolsun; (Biz bu Kur'ânı sana (onların iddia ettiği gibi savaş ve fitne için değil) açık mesajlar (hidayet ve müjde olarak) indirdik. Fâsık (nefsine düşkün, yasaları çiğneyen)lerden başkası o mesajları yalanlamaz.

100- (Onlar bu yüce değerlere inanmadıkları gibi, insanî değerleri de yoktur.) Ne vakit bir sözleşme yaptılarsa, onlardan bir grup tarafından bu sözleşme bozulmuş değil mi? Aslında onlar, (Tevrata da) inanıyor değillerdir." (Yalnızca inanıyor görünüyorlar.)

98- Yukarıda geçen 97. ayet, kimlik olarak dindar olup da vahyin esprisinden uzaklaşanlara baktığı gibi; bu 98. ayet ise hiç dindar olmayan diğer insanlara bakıyor. Şöyle ki: Kim Allah'a (evrensel değerlere, tevhid ve iman ilkelerine) meleklere (ruhanîlere), peygamberlere (manevî önderlere) Cebraile (vahiy ve ilham hakikatine) Mikâile (çevreye ve tabiata) düşman ise; bilsin ki; Allah da kâfirlerin (hiçbir değer tanımayan böylelerinin) düşmanıdır. Onları sıkıntılarla, afetlerle, çevre kirliliğiyle, idam-ı ebedî ile cezalandırır."

99- "Hâlbuki Biz sana (ey Muhammed), delil istemeyecek kadar apaçık, evrensel mesajlar indirmişiz. Fâsıklardan (hiçbir değer ve kanun tanımayanlardan) başkası onları inkâr etmez. Bunlar ruhen, hayâten ilkesiz, anarşist, zalim, şizofren (parçalanmış) kişiler olduklarından, onların inkârları bir değer taşımaz."

100- "Bunlar ne zaman bir antlaşma yapsalar, onlardan bir grup, değer ve düzeni tanımadığı için o antlaşmayı ayaklar altına atar; çünkü onların çokları, hiçbir değer ve ilkeye inanmıyorlar, adeta bir çeşit başıboş hayvanlar gibidirler."

101- "Ve ne zaman ki; Allah katından Tevrat'ı doğrulayıcı bir elçi geldi. O kitap verilmişlerden bir kısmı Allah'ın kitabını arkalarına attılar. Sanki hiçbir şey bilmiyorlarmış gibi.

102- Onlar, şeytanların Süleyman'ın iktidarına benzeterek geliştirdikleri medeniyete (büyüye) uydular. Süleyman (medeniyet kurmakla) kâfir olmadı. Fakat o şeytanlar kâfir oldular: İnsanlara büyü ve Babilde Harut ve Marut (isminde) iki meleğe inen tılsımları öğretiyorlardı. Hâlbuki Harut ve Marut, birisine bir tılsım öğrettiklerinde, "Biz sınanmak için varız. Sakın bu tılsımı kötüye kullanıp kâfir olma!" derlerdi. Hâlbuki onlar (şeytanlaşmış Yahudiler) onlardan karı koca arasını açacak şeyler öğreniyorlardı. Fakat Allah'ın izni olmadan hiç kimseye bir zarar verecek değiller. Onlar kendilerine zararı olan, fakat bir faydası olmayan şeyleri öğreniyorlar. Onlar daha önce bildiler ki, bu büyüü satın alanın âhirette bir payı yoktur. Canları pahasına aldıkları şey ne kötüdür. Keşke bilmiş olsalardı!."

101- "Böyleler kendilerini ilim ehli sayıyorlar, evrensel dünya düzeninden bahsediyorlar. Kâinatta, ilimler ve fakülteler sayesinde sonsuz bir düzeni keşfettiklerini söylüyorlar. Fakat Allah katından (gayb âleminde) onların keşfettiği bu düzen ve bilgiyi doğrulayıcı bir elçi (Kur'an) tevhid ve iman ilkeleri ile onlara geldiğinde; kültür ve kitap görmüş o insanlar, Allah'ın yazgısı olan o temel bilgileri (yani birlik ve düzen demek olan dinin insan doğası için

vazgeçilmez bir yazgı ve yasa olduğuna dair olan ilmî verileri) arkalarına attılar. Sanki hiç ilim ehli değillermiş gibi davrandılar.” Nitekim bugünkü pozitivist bilimler dahi, zaman zaman maddenin, dünyanın ötesine işaretler gösterdiği halde, bazı bilim adamları, nefsanî, zevkî hayatlarını bırakmak istemediklerinden böyle belirtileri ve delilleri göz ardı ediyorlar. Çünkü:

102- “Böyleler, şeytanlaşmış materyalistlerin (masonların -ki kendileri zaman zaman şeytana tapıyorlar-) Hz. Süleyman medeniyeti üzerine kurdukları ve onunla benzetmeye çalıştıkları medeniyete, dünyevî zevk ve hayata uydular. Fakat Süleyman, o medeniyeti kurmakla, evrensel temel ilkelerden, din ve tevhitte kopmadığı için kâfir olmamıştı. Amma böyle şeytanlar ise kâfir oluyorlar. Hiçbir evrensel değere bağlı olmuyorlar. İnsanlara, onları büyüleyen sihre benzeyen bir medeniyet öğretiyorlar. Bu medeniyet, kolektif iki ruh gibi iki ayrı uç kazanarak bir ucu uzaya dayanan, uzayda boşluğa saplanan, bir ucu aileye girip, aileyi tahrip eden iki başlı bir yılan gibi bütün dünya başkentlerinde (Babillerinde) yerleşmiştir.

Not: Dünyada olumlu, olumsuz kolektif hayat sahibi olan her şeyin, her türün gayb âleminde ruhanî bir görünümü oluyor. Mesela tabiat âlemi, bitkiler dünyası gayb âleminde Mikâil şeklinde görünüyor. Bu medeniyetin de bu iki kolu Harut ve Marut olarak gayb âleminde temsil ediliyor. İşte bugünkü materyalist medeniyet, uzaya tırmanan sınaî yapısıyla ve aileyi maddî zevklerde boğan yapısıyla insanları ta kalbinden büyülüyor. Fakat uzay çalışmaları boşa gittiği gibi; aileye verdikleri zevk ve safa da aileyi bölmekten başka bir işe yaramıyor. Bakın bu şeytanlaşmış hayatperestler, Harut ve Marut üzerine inen sihri insanlara öğretiyorlar. Fakat o iki melek, *Biz bir fitneyiz, sakın sen kâfir olma*, demeden hiç kimseye bir şey öğretmezlerdi.

Not: Evet bu sırada ilim ve teknik geliştiğinden, dindarâne bir hayat yaşamak, hem çok kolay, hem de tesirli icraatlar göstermesi lâzım iken; nefse hitap eden medeniyetin bu iki başlı kolektif ruhu bir fitne olup, insanları yüce, soyut değerleri düşünmekten alıkoymuyor, insanları yere indirip ya küfür karanlıklarında kaybettiriyor veya nefsanî bataklıklarda boğduruyor. Evet, bu medeniyetin sanayi ucu uzaya dayanıp anlamsız ve verimsiz kaldığı gibi, fantazi ucu da aileye parmak karıştırıp karı kocayı birbirinden ayırıyor. Nitekim medenî toplumlarda boşanmalar daha çok oluyor...

İşte böyle şeytanlaşmış bu insanlar, bu iki kolektif ruhtan (melekten) karı-koca arasını ayıracak fantaziler öğreniyorlar. Fakat Allah’ın izni olmadan hiç kimseye zarar veremezler. Bunlar hiç menfaati olmayıp sadece zararı olan şeyleri öğreniyorlar. (Evet, bugünkü sihir şeklini almış medeniyetin dünyada dahi zararı faydasından fazladır, âhiret hesabıyla ise sadece zarardır.) Ayet, bu şeytanların, bu sihri satın alanın âhirette hiçbir nasibi olmadığını bildirir. Evet, bu büyüü, İslam dünyası adına Avrupa’dan satın alan kişinin âhirette hiçbir nasibi yoktur. Çünkü o âhiret namına hiçbir iyi eylemde bulunmadı, öldü gitti. Ayetin cümle kipleri hepsinde çoğul iken, burada birden tekile dönüşmesi belli bir kişiye işaret içindir.

“Bu büyü karşısında, yani onu elde etmek için kendilerini (mallarını, akıllarını, bedenlerini) satıyorlar. Ne kötü bir ticaret; keşke bilselerdi.” [Evet, bilimden dem vuruyorlar, fakat hiçbir şey bilmiyorlar. Çünkü bu medeniyet ve hayat fantaziyeleri karşısında büyülenmişler.]

103- “Eğer inanıp sakınsalardı, Allah katındaki bol mükâfat daha yararlı olurdu. Keşke bilmiş olsalardı!

104- Ey iman edenler! (Yahudiler gibi, Peygamber’e) râinâ (bizi kolla) demeyin! “Bizi gözetle” deyin ve dinleyin. Ve bilin ki kâfirler için elem verici bir azap vardır.

105- Ehl-i kitaptan ve müşriklerden dinî değerlere inanmayan o kâfirler, Rabbinizden size bir iyilik inmesini istemezler. Hâlbuki Allah, rahmetini istediğine mahsus kılar. Allah büyük fazıl ve ikram sahibidir.”

103- “Eğer inansalardı (temel evrensel dinî değerlere bağlansalardı) ve özlerini (küfürden, günahlardan ve israftan) korusalardı, Allah katından (olağanüstü bir şekilde) gelecek olan bir mükâfat, mal ve zenginlik olarak, onlar için daha yararlı olacaktı, keşke ilimleri bu evrensel mekanizmayı idrak edecek seviyede olsaydı..”

104- “Fakat böyle evrensel bir sistemi anlamak için, madde, beden-nefis seviyesinden çıkıp kalp ve ruhun seviyesine yükselmek lazım. İşte bunun için de şöyle prensiplere uymak gerekli:

- a) Evrensel temel değerlere bağlanmak demek olan imanı elde etmek..
- b) Bir önderin yönetimi altında maddî ve manevî hayatını tanzim etmek..
- c) Bu öndere bağlanırken sürünün çobana uyduğu gibi değil..
- d) Bilakis onun manevî gözetimi ile, şefkati ile, eğiticiliği ile beslenmek..
- e) Ona mükemmel bir şekilde itaat etmek..

Bu temel manevî ve maddî değerler dışında kalanlar (kâfirler) için ise acıklı bir azap vardır. Bütün bu prensiplere işâreten bu 104. ayet her bir prensibe bir kelime ile işaret ederek şöyle diyor: “Ey iman edenler, önderinize, ‘Bizi güf’ demeyin, ‘Bize bak, bizi erdir’ deyin ve itaat edin. Ve bu manevî eğitimden mahrum kalan kâfirler için ise, acıklı bir azap vardır.” Demek eğer böyle bir eğitim ve önder ile yolunuza devam etseniz, Allah sizi dünyada dahi zengin edecektir.

105- “Yalnız iyi bilin ki; Ehl-i Kitaptan olup da değersizlik ve dinsizlik bataklığına düşmüş Batı ile materyalizm ve putperestlik içine düşmüş Doğu, sizi eğiten Rabbinizden size hayır ve malın inmesini istemezler. Bilmiyorlar ki; Allah rahmetini istediğine has kılar; çünkü Allah büyük fazıl ve ihsan sahibidir.”

[Bu fazl ve ihsanı, yani vahyi sayesinde siz, Batı ve Doğunun imkânlarından mahrum iseniz de, o sizi kısa bir zaman içinde rahmetine, bereketine mazhar kılar; manen olduğu gibi, maddeten de onları geçersiniz.]

Not: Bütün dinler, etbalarını ahir zamanda gelecek olan Deccal’dan Allah’a sığınmaya davet etmişler. Deccal kelime olarak “yanlış, haksızlığı, batılı doğru, haklı ve güzel gösteren kişi” demektir. İşte bu asırdaki bu büyülü medeniyetin en temel fonksiyonu böyle aldatici bir hayat tarzını insanlara sunmasıdır. Ve bu medeniyetin temelinde Yahudi kültür ve sermayesi yatmaktadır. Onun için “Deccal Yahudiler içinde çıkacaktır” diye rivayet edilmiştir. (Ayrıntı için bkz. 5. Şua, Bediüzzaman Said Nursî..)

Not: Arapça ve İbranîce, tek koldan geldikleri için diyebiliriz ki; İbranîcede Harut, koyu siyah kedi, Marut azgın yılan manasına gelir. Evet, halk arasında fitne ve bozgunculuğun ifadesi olarak *Aralarından kara kedi geçti* deyimi kullanılır. Marut ise, yılanı, dolayısıyla şeytanı temsil ederek evrensel düzen içinde, bugünkü medeniyet ve sanayileşmenin sadece şer olup şeytanî fonksiyonlar icra ettiğini, doğayı ve evrensel düzeni zehirlediğini hatırlatır. Nitekim bir kardeşimiz, Kur'an'ı ve bu gibi kavramları bilmediği halde, rüyasında; Yerde iki meleği: verimsiz ve hayırsız iki meleği, görmüş. Onlardan biri uzaya çıkıp boş bir yere saplanmış kalmış. Diğeri, bir banyoda bir elektrik âletiyle bir karı ve kocayı boğup öldürüyormuş.

Bu rüya ve liderlikle ilgili ayetin mucizelikleri; ayrıca, dindar olup da materyalistlerin tesirinde fazlaca kaldıkları için vahiy ve ilham hakikatine soğuk bakan bir kısım arkadaşlarım, Kur'anın bu iki sayfasının açılımında bana yardımcı oldular.

* * *

Mantikut-tayr ***(Kuş Mantiği)***

“Süleyman, Davud’a varis oldu. İki beraber dediler ki: ‘Ey insanlar, hiç şüphesiz bize kuş mantığı öğretildi. Ve bize her imkân verildi. İşte gerçek üstünlük, ancak budur.’ (Neml, 16)

Evet, Geylanî, İbn Arabî, Mevlana gibi sonsuzluğu anlayan, büyük metafizik ve maneviyat önderleri gayb âleminde *büyük kartallar* olarak görünüyorlar. Onun için tasavvuf kitaplarında Şah-ı Geylanîye *Bazül-Eşheb* (ak kartal) denilir. Mantıku't-Tayr ve diğer tasavvufi kitaplarda geçen *Simurg Kuşu* da bu manadadır.

Demek kim, bu büyük zatların mantığını (ve literatürünü) bilirse o, Davud gibi din devletini kurar; Süleyman gibi dünya saltanatını sürdürür. Bu sure, Mekkenin ilk dönemlerinde indiğine göre, ihbar-ı bil-gayb olarak önceden Hz. Muhammed'in gelecek başarılarını haber veriyor.

Ve bu gün itibarı ile bize diyor ki; *“Kim din olarak metafiziği, maneviyatı, yüceliği bilirse o, insanların lideri olur. Gerçekten bir Davud ve Süleyman olur.”*

Ve teknolojide de kim *uçuş mantığını* bilirse siyaseten dünyayı o yönetir. İşte İkinci Süleyman var; fakat birincisi yok. Onun için işler aksayarak yürüyor.

5. 4. 2011
Bahaeddin Sağlam